

der tager højde for den aktuelle teknologi på et område som dette, som udvikles med så stor hast, og hvor der stilles store krav til sikkerhed for borgerne. Det er netop hovedmålene med det nye EF-direktiv om udsætning af genetisk modificerede organismer, som skal erstatte det snart 12 år gamle direktiv på området.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi hjertent den danske lovimplementering af den nye EU-retsakt. Vi mener virkelig, der gøres fremskridt, som ikke mindst skyldes en synlig dansk indflydelse på direktivets udformning. Vi er således meget glade for, at der sker en offentliggørelse af mulige fremtidige godkendelser på området, så borgerne på et meget tidligt tidspunkt får en høj grad af indsigt og indsigelsesmuligheder. Det sidste gælder jo ikke mindst på en meget direkte måde for sager om forsøgsudsætning. Det er også tilfredsstillende, at miljørisikovurderingerne styrkes, og at markedsføringstilladelseerne bliver tidsbegrænsede.

Kl. 15.25

Ved at ratificere Cartagena-protokollen sikrer vi også, at der heller ikke nogetsteds i verden kan udsættes genetisk modificerede organismer, uden at de lokale myndigheder er klar over det.

Danmark har nok hele tiden været ganske god til at gå i spidsen for stærk kontrol og stor forsigtighed med GMO-anvendelse. Alligevel har området været genstand for frygt og skepsis, men med den nye lovs meget mere tidssvarende regler, der også tager højde for etiske værdier, kan vi forhåbentlig være med til at bane vejen for en mere nøgtern og fornuftspræget indstilling til anvendelse af genteknologi i den offentlige debat.

Jørn Jespersen (SF):

Hele gensplejningsområdet lider efter SF's opfattelse under den meget store svaghed, at der ikke har været en forudgående folkelig, demokratisk debat om, hvad teknologien dybest set skal bruges til, hvad de samfundsmæssige behov, der kunne dækkes, er. Vi har i stedet for set en udvikling, hvor teknologien er blevet brugt på en måde, hvor det har været det kommercielle, der har været drivkraften, ikke samfundets behov. Det har selvfølgelig også været årsagen til, at der har været en så stor skepsis, og at hele området er så debatteret, som det er.

På den baggrund er det naturligvis positivt, at der nu kommer øget og forbedret regulering i form af direktiver i EU og også et svagt begyn-

dende globalt samarbejde omkring regulering af området.

Selve udsætningsdirektivet er jo ikke det, der er til debat her, men blot en implementering af det, og derfor skal jeg bare kort sige, at vi synes, at det udsætningsdirektiv, der er baggrund for loven, er en klar forbedring af det gamle direktiv. Jeg kan nævne to eksempler på forbedringerne: Tilladelseerne er nu tidsbegrænsede, og miljøvurderingerne er markant udvidet.

Til gengæld synes vi, at der i forbindelse med EU-arbejdet er nogle klare mangler: For det første er hele mærkningsproblematikken ikke afklaret, og for det andet er erstatningsansvaret det heller ikke.

Der havde vi gerne set, at man i forbindelse med EU-arbejdet havde sikret en sammenhæng mellem udsætningsdirektivet, sporings-/mærkningsdiskussionen og hele erstatningsansvarsspørgsmålet. Det kan vi forhåbentlig rette op på senere, men det havde formentlig været nemmere at klare det i en sammenhæng med udsætningsdirektivet.

Og så til selve loven, som skal implementere direktivet. Vi støtter naturligvis, at Danmark implementerer det – det er banalt at sige det – men det er indtil videre vores opfattelse, at selve implementeringen er noget uambitiøs i forhold til de muligheder, som direktivet rent faktisk rummer. Det ligger jo også meget godt i forlængelse af det, som de nuværende regeringspartier tidligere, da de var i opposition, har sagt, nemlig at der ikke var nogen grund til, at Danmark skulle lave ambitiøse implementeringer af EU-direktiver, man skulle nøjes med den mest simple og uambitiøse implementering og ikke gå foran på nogen måder. Det synes jeg så regeringen selv lever meget godt op til nu: Kun at gøre det, der er absolut nødvendigt og ikke ret meget mere.

Jeg skal bare kort pege på nogle af de ting, vi under udvalgsarbejdet vil spørge til for at se, om ikke vi kunne få en stærkere og mere ambitiøs implementering. Det drejer sig om selve måden, vi definerer og fastlægger risikovurderingen på, det drejer sig om den konkrete udførelse af den overvågning, som direktivet lægger op til, og det drejer sig om konsultationen af offentligheden, også informationen til offentligheden. Lige som Socialdemokratiet vil vi kigge på miljøgarantien eller rettere sagt den manglende miljøgaranti, og vi synes heller ikke, spørgsmålet omkring de etiske overvejelser indgår særlig stærkt i selve beslutningsprocessen.